

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10C/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420202165
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4420202165.4

Medzitýmny rozsudok

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Mariánom Hatalom v právnej veci žalobcu: D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. Q., D. XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., Ernestova bašta 2, Nové Zámky, IČO: 36 857 751 proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava o náhradu škody takto

rozhodol:

Základ uplatneného procesného nároku žalobcu je d a n ý.

O výške nároku a o trovách konania b u d e r o z h o d n u t é v rozsudku, ktorým súd rozhodne o celom uplatnenom procesnom nároku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému náhrady škody nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci pri jej výkone a to podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Poukázal na skutočnosti, v zmysle ktorých mu v prípravnom trestnom konaní malo byť vznesené obvinenie uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru (ďalej aj Okresného riaditeľstva PZ alebo ORPZ) Nové Zámky, podaná sťažnosť mala byť prokurátorom zamietnutá, no v konečnom dôsledku v konaní pred súdom mal byť spod obžaloby oslobodený. Uplatnenú škodu vymedzil ako trovy právneho zastúpenia, ktoré mu mali vzniknúť v trestnom konaní, kde mal byť právne zastúpený obhajcom - Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., Ernestova bašta 2, Nové Zámky, IČO: 36 857 751, keď trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené vo výške 1 437,43 eur, ktoré žalobca podľa svojho tvrdenia mal obhajcovi riadne zaplatiť.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. V prvom rade namietal absenciu zákonného predpokladu nároku na náhradu škody a to nezákonného rozhodnutia a v druhom rade spochybňoval výšku uplatnenej škody, pretože trovy právneho zastúpenia mali byť určené podľa advokátskej tarify, čomu žalobcom vyčíslená a dokladovaná suma nemá zodpovedať.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením pripojených správ a dokladov, uznesenia Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky ČVS: O.-XX/X-VYS-NZ-XXXXVn zo dňa 30.11.2016, uznesenia Okresnej prokuratúry Nové Zámky XPv/XXX/XX/XXXX-XX zo dňa 20.03.2017, sťažnosti, záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 27.10.2017, trestného rozkazu tunajšieho súdu 2T/118/2017 zo dňa 16.11.2017, obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Zámky zo dňa 07.11.2017, odporu zo dňa 27.11.2017, rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 2T/118/2017-207 zo dňa 25.06.2018, rozsudku Krajského súdu v Nitre 2To/84/2018-244 zo dňa 05.12.2018, odvolania proti rozsudku, upovedomenia obhajcu, žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, postúpenia žiadosti, odpovede Generálnej prokuratúry SR, faktúr, úhrady faktúry, potvrdenia o zrealizovaní transakcie, vyúčtovania trov obhajoby, pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky 2T/118/2017 a ďalších a zistil tento skutkový a právny stav.

4. 1 Uznesením Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície, I. oddelenia vyšetrovania Nové Zámky ČVS: O.-XX/X-VYS-NZ-XXXXVn zo dňa 30.11.2016 bol žalobca podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) stíhaný ako obvinený za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že obvinený D. N. dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 00:30 hod. v Nových Zámkoch na Hlavnom námestí na verejnom mieste v blízkosti kostola fyzicky napadol poškodeného A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., U. rad XX tým spôsobom, že poškodeného jedenkrát udrel zovretou päšťou do oblasti tváre v oblasti sánky pričom spôsobil poškodenému A. U. podľa znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Pavlom Gavalom zranenia - zlomeninu sánky vľavo v oblasti medzi štvrtým a piatym zubom a zlomeninu sánky vpravo v oblasti siedmeho zuba s dobou liečby bez PN v trvaní 8 týždňov.

4.2 Žalobca ako obvinený podaním zo dňa 09.03.2017, ktoré bolo doručené Okresnému riaditeľstvu PZ Nové Zámky dňa 10.03.2017 (podacia pečiatka), podal voči uzneseniu uvedenému v bode 4.1. odôvodnenia tohto rozsudku sťažnosť.

4.3 Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky 1 Pv XXX/XX/XXXXXX zo dňa 20.03.2017 bola podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietnutá v zákonnej lehote podaná sťažnosť obvineného D. N. (žalobcu) pretože nebola dôvodná.

4.4 Dňa 10.11.2017 bola na Okresnom súde Nové Zámky podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Zámky zo dňa 07.11.2017 na obvineného D. N. (žalobcu), ktorý mal dňa 13.12.2015 v čase okolo 00:30 hod. na Hlavnom námestí v Nových Zámkoch v blízkosti kostola po predchádzajúcej slovnej hádke, súc pod vplyvom alkoholu fyzicky napadnúť poškodeného A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., U. rad X tak, že ho jedenkrát mal päšťou udrieť do tváre, čím mal spôsobiť poškodenému A. U. zranenia, a to zlomeninu sánky vľavo v oblasti medzi štvrtým a piatym zubom a zlomeninu sánky vpravo v oblasti siedmeho zuba, podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvie súdne lekárstvo s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 8 týždňov, teda obvinený D. N. inému mal úmyselne ublížiť na zdraví a spôsobiť činom ťažkú ujmu na zdraví, dopustiť sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že mal napadnúť iného, čím mal spáchať prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

4.5 Trestným rozkazom tunajšieho súdu 2T/118/2017 zo dňa 16.11.2017 bol obvinený D. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. Q., D. XX (žalobca) uznaný vinným, že dňa 13.12.2015 v čase okolo 00:30 hod. na Hlavnom námestí v Nových Zámkoch v blízkosti kostola po predchádzajúcej slovnej hádke, súc pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., U. rad X tak, že ho jedenkrát päšťou udrel do tváre čím spôsobil poškodenému A. U. zranenia, a to zlomeninu sánky vľavo v oblasti medzi štvrtým a piatym zubom a zlomeninu sánky vpravo v oblasti siedmeho zuba, podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - odvetvie súdne lekárstvo s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 8 týždňov, teda obvinený D. N. inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil činom ťažkú ujmu na zdraví, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 3 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák.) § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody 2 roky, ktorého výkon trestu odňatia slobody bol podmienenčne odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. so skúšobnou dobou 18 mesiacov podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.

4.6 Podaním zo dňa 27.11.2017 obvinený (žalobca) podal odpor proti trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Zámky 2T/118/2017 zo dňa 16.11.2017.

4.7 Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 2T/118/2017-207 zo dňa 25.06.2018 bol obžalovaný D. N. (žalobca) uznaný vinným, že dňa 13.12.2015 v čase okolo 00:30 hod. na Hlavnom námestí v Nových Zámkoch v blízkosti kostola, súc pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., U. rad X tak, že ho jedenkrát päšťou udrel do tváre čím spôsobil poškodenému A. U. zranenia, a to zlomeninu sánky vľavo v oblasti medzi štvrtým a piatym zubom a zlomeninu sánky vpravo v oblasti siedmeho zuba s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 8 týždňov, teda obvinený D. N. inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil činom ťažkú ujmu na zdraví,

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 3 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák.), § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody 2 roky, ktorého výkon trestu odňatia slobody bol podmienene odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. so skúšobnou dobou 18 mesiacov podľa § 50 ods. 1 Tr. zák.

4.8 Odvolaním zo dňa 31.07.2018 obžalovaný D. N. (žalobca) napadol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 2T/118/2017-207 zo dňa 25.06.2018.

4.9 Rozsudkom Krajského súdu v Nitre 2To/84/2018-244 zo dňa 05.12.2018 bol odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušený a zároveň podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný D. N. (žalobca) podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Zámky zo dňa 07.11.2017 spisovej značky 1 Pv XXX/XX, právne kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 13.12.2015 v čase okolo 00:30 hod. na Hlavnom námestí v Nových Zámkoch v blízkosti kostola, po predchádzajúcej slovnej hádke, súc pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol poškodeného A. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., U. rad X tak, že ho jedenkrát päšťou udrel do tváre čím spôsobil poškodenému A. U. zranenia, a to zlomeninu sánky vľavo v oblasti medzi štvrtým a piatym zubom a zlomeninu sánky vpravo v oblasti siedmeho zuba, podľa znaleckého posudku v odbore zdravotníctvo - odvetvie súdne lekárstvo s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 8 týždňov, pretože skutok nie je trestným činom.

4.10 Skutočnosti uvedené v bodoch 4.1 až 4.9 odôvodnenia tohto rozsudku boli zistené jednak z listinných príloh, ktoré žalobca pripojil k žalobe, ďalej z výsluchu žalobcu a predovšetkým z pripojeného spisu tunajšieho súdu 2T/118/2017.

4.11 Listom zo dňa 07.10.2019 žalobca ako poškodený a zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., Ernestova bašta 2, Nové Zámky, IČO: 36 857 751 požiadal Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil vo výške 1 437,43 eur pozostávajúcich z trov obhajoby v trestnom konaní. V liste žalobca poukázal na skutkový stav tak, ako je uvedený v bodoch 4.1 až 4.9 odôvodnenia tohto rozsudku.

4.12 Podaním zo dňa 24.10.2019 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava žiadosť žalobcu ako poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 07.10.2019 postúpilo Ministerstvu spravodlivosti SR, Župné námestie 13, o čom bol vyrozumený právny zástupca žalobcu, no v konečnom dôsledku bola vec postúpená Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava.

4.13 Listom zo dňa 07.01.2020 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky oznámila právnemu zástupcovi žalobcu, že jeho nárok na náhradu škody vo veci žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov nepovažuje za dôvodnú, pretože nemal byť preukázaný základný predpoklad pre uspokojenie nároku na náhradu škody a to nezákonné rozhodnutie, teda rozhodnutie v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Tým pádom Generálna prokuratúra SR nezistila zákonné podmienky pre uspokojenie nároku žalobcu na náhradu škody.

4.14.1 Na pojednávaní konanom dňa 19.11.2020 bol vypočutý žalobca, ktorý sa okrem skutkových okolností uvedených vyššie bližšie vyjadroval aj k okolnostiam svojho právneho zastúpenia Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o. Nové Zámky v trestnom konaní a to tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred tunajším súdom 2T/118/2017, vrátane platenia trov právneho zastúpenia, ktoré mu v tejto súvislosti mali vzniknúť. Žalobca potvrdil, že pri prvom stretnutí uhradil uvedenému obhajcovi okolo 500,- eur. K žalobe boli pripojené aj dve faktúry, potvrdenie o zrealizovaní transakcie, úhrada faktúry a vyúčtovanie trov obhajoby.

4.14.2 Faktúrou číslo XXXXXX, variabilný symbol (VS) 170029 vystavenou žalobcovi jeho právnym zástupcom a obhajcom, vznikla žalobcovi povinnosť so splatnosťou dňa 16.03.2017 uhradiť trovy právneho zastúpenia 455,05 eur, ktorá suma bola zaplatená žalobcom podľa pripojenej úhrady faktúry do prenosnej pokladnice dňa 13.03.2017

4.14.3 Faktúrou číslo XXXXXX, VS XXXXXX splatnej dňa 24.04.2019 právny zástupca a obhajca žalobcu mu vyfakturoval trovy obhajoby v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky 2T/118/2017 vo výške 982,38 eur, ktoré podľa potvrdenia o zrealizovaní transakcie VÚB banky, a.s. boli žalobcom zaplatené dňa 18.04.2019 na účet B.:E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod VS XXXX.

4.14.4 Uvedené faktúry a platby súviseli s písomným vyúčtovaním trov obhajoby, ktoré bolo v písomnej forme vykonané dňa 06.03.2019 právnym zástupcom a zároveň obhajcom žalobcu tak, že celková výška trov obhajoby podľa rozpisovaných úkonov právnej služby predstavovala 1 437,43 eur, no bola braná do úvahy skutočnosť, že faktúra číslo XXXXXX zo dňa 09.03.2017 znejúca na sumu 455,05 eur bola uhradená a nedoplatok tak predstavoval rozdiel týchto súm a teda 982,38 eur, ktoré mal žalobca zaplatiť na účet IBAN:E XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod VS XXXX. Tieto skutočnosti boli potvrdené aj výpoveďou samotného žalobcu.

4.15 V pripojenom spise Okresného súdu Nové Zámky 2T/118/2017 sa okrem listín uvedených vyššie nachádzajú aj ďalšie listiny svedčiace o tom, že žalobca v procesnom postavení obvineného a v ďalšom priebehu aj obžalovaného bol právne zastúpený v trestnom konaní obhajcom a to Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Magyerka s.r.o., Ernestova bašta 2, Nové Zámky, IČO: 36 857 751, ktorý obhajca vykonával procesné úkony, prípadne sa zúčastňoval na procesných úkonoch. Právne zastúpenie žalobcu v trestnom konaní sa realizovalo na základe plnomocenstva zo dňa 09.03.2017 a obhajca tak mal možnosť za žalobcu v trestnom konaní vykonávať rôzne procesné úkony, ktoré sú súčasťou spisu. Jedná sa napríklad o spracovanie a podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, účasť na výsluchoch svedkov, svedka - poškodeného, na konfrontáciách, na preštudovaní vyšetrovacieho spisu, na spracovaní a podaní odporu proti trestnému rozkazu, účasti na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Nové Zámky, na spracovaní a podaní odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, účasti na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

5. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení od 01.01.2013 do 28.02.2019 (ďalej aj citovaného zákona) Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 písm. m) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 15 ods. 1, 2 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 3 citovaného zákona Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

6. Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú:

- nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup,
- existencia škody,
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou,
- skutočnosť, že škoda nebola spôsobená orgánom územnej samosprávy pri výkone samosprávy.

7. Nesprávne označenie orgánu, ktorý má v mene štátu konať, v žalobe - pri správnom označení štátu ako žalovaného - nemôže byť na ujmu žalobcovi a nemôže viesť k zamietnutiu žaloby. Je totiž vecou súdu, aby si urobil záver o tom, ktorý orgán má v mene štátu konať v súlade so zákonom č. 514/2003 Z. z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2020, sp. zn. 6 Cdo 87/2019).

Existencia príčinnej súvislosti (vzťah príčiny a následku) medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody je jedným z nevyhnutných predpokladov zodpovednosti za škodu. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikla škoda následkom nezákonného rozhodnutia, teda ak je nezákonné rozhodnutie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. To znamená, že príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím je daná len vtedy, ak by škoda pri absencii nezákonného rozhodnutia nevznikla, teda musí teda ísť o priamu (nie len sprostredkovanú) príčinu vzniku škody. Zároveň treba uviesť, že otázka príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a konkrétnou škodou je síce v prvom rade otázkou skutkovou, pričom súd zisťuje jej existenciu, avšak záver, či v konkrétnom prípade, je či nie je daná príčinná súvislosť, je súčasne otázkou právnou, pretože súd tak robí záver o existencii jedného z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom tento právny záver je samozrejme závislý na skutkovom zistení. Ak by príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastane. Pritom nemusí ísť o príčinu jedinú, ale stačí ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu podstatnú (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25. mája 2011, sp. zn. 5 Cdo 24/2011).

Rovnako zákon č. 58/1969 Zb. bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady. Preto treba aj v tomto smere aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy (§ 442 Občianskeho zákonníka) a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá a/ nastala v majetkovej sfére poškodeného, b/ je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a c/ je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pre posúdenie predmetnej právnej veci je významné, že škoda, ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. 6. 2010, sp. zn. 5 Cdo 126/2009).

Nezákonné rozhodnutie nenachádza v zákone č. 514/2003 Z. z. svoju legálnu definíciu. V rovine citovaného zákona je rozhodnutie synonymom individuálneho právneho aktu, teda aktu individuálnej povahy, ktorým oprávnený orgán verejnej moci autoritatívne usporadúva alebo kreuje právny vzťah medzi subjektmi daného konania (prípadne deklaruje práva a povinnosti medzi týmito subjektmi). O nezákonnom rozhodnutí hovoríme následne vtedy, ak je takýto individuálny právny akt rozporný s právnym poriadkom - objektívnym právom (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2012, sp.

zn. 7 Cdo 27/2011; uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. mája 2011, sp. zn. 4 M Cdo 20/2009 alebo náleží Ústavného súdu ČR z 27. decembra 2011, sp. zn. IV. ÚS 1391/09).

Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré skončilo oslobodením spod obžaloby, treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.46'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát považovaný za právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktnie dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Pokiaľ bolo trestné stíhanie ukončené oslobodením spod obžaloby, pretože skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie a neskôr obžaloba, nie je trestným činom, je uznesenie, ktorým bolo začaté trestné stíhanie a uznesenie ktorým bolo obvinenému vznesené obvinenie vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napríklad sp. zn. 3 Cdo 194/2010 <aspi://module='JUD'&link='JUD68245SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, sp. zn. 4 Cdo 54/2011, sp. zn. 7 Cdo 145/2011 <aspi://module='JUD'&link='JUD85027SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, sp. zn. 4Cdo 183/2009, 4 MCdo 15/2009 <aspi://module='JUD'&link='JUD995469SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013 z 13. novembra 2013).

Z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené a tiež aj záväzný pokyn prokurátora na vznesenie obvinenia (ak bolo obvinenie vznesené na základe pokynu prokurátora) sú vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 320/2016-49 zo dňa 07.07.2016).

8. Medzitýmny rozsudok predstavuje rozsudok o základe alebo dôvode uplatneného nároku. Základom predmetu konania budú všetky okolnosti determinujúce výšku predmetu konania, teda všetky tie skutkové a právne otázky, od ktorých posúdenia závisí výška uplatneného nároku. V zmysle konštantnej judikatúry sem zahŕňame otázky premlčania, preklúzie, spoluzavinenia poškodeného či otázku samotného vzniku škody a kto za škodu zodpovedá. (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 788-792 s.). Obdobne použiteľný rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, zo dňa 21.03.2012 sp. zn. 25 Cdo 2974/2010, ktorý v pôvodnom jazykovom znení konštatuje, že „Pokud je v řízení uplatněn nárok na náhradu škody, sestávající z několika dílčích nároků, jež mají samostatný skutkový základ, podmínkou pro vydání mezitímního rozsudku v takovém případě navíc je, aby splnění

všetich predpokladů odpovědnosti za škodu bylo zjištěno ve vztahu ke každému jednotlivému nároku, byť jsou uplatněny v jednom řízení; v opačném případě nelze o žalobě jako celku ani formou mezitímního rozsudku rozhodnout.“. Obdobne aj v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.11.2007, sp. zn. 25Cdo 2180/2005.

9.1 V danom prípade súd rozhodol za splnenia podmienky účelnosti medzitýmnyim rozsudkom podľa § 214 ods. 1 C.s.p. potom, čo sa v priebehu konania k tomuto postupu strany vyjadrili, žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Účelnosť medzitýmneho rozsudku bola vzhľadnutá v skutočnosti, že je hospodárnejšie sa v prvom rade vysporiadať so základom uplatneného procesného nároku, obzvlášť po tom, čo žalovaný počas celého sporu so žalobou nesúhlasí, namieta základ uplatneného procesného nároku z dôvodov uvedených vyššie, čo znamená predovšetkým pre údajnú absenciu jedného z predpokladov nároku žalobcu na náhradu škody a to nezákonného rozhodnutia. Samotný nárok žalobcu na náhradu škody nepozostáva z viacerých dielčich nárokov, ale len z jediného nároku na náhradu škody, a to z trov právneho zastúpenia, ktoré mali vzniknúť tým, že žalobca v pozícii obvineného, prípadne obžalovaného bol v trestnom konaní zastúpený obhajcom. Žalovaný sa vyjadril vo veci samej tak, že spochybňuje nielen základ nároku žalobcu, ale aj jeho výšku, pretože vyúčtovanie trov obhajoby považuje za nesprávne a v rozpore s advokátskou tarífou. Súd má za to, že je účelnejšie a hospodárnejšie najskôr doriešiť, či základ žalobcovho nároku na náhradu škody je daný a až keď sa prípadne právoplatne dorieši, že áno, je možné sa ďalej zaoberať jeho výškou. V opačnom prípade, teda ak bude prípadne právoplatne doriešené, že základ žalobcovho uplatneného nároku na náhradu škody nie je daný, nebude žiaden dôvod sa jeho výškou zaoberať.

9.2 V konaní nebolo sporným, že voči žalobcovi sa viedlo trestné konanie, keď bol trestne stíhaný uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Zámky ČVS: O.-XX/X-VYS-NZ-XXXXVn zo dňa 30.11.2016, taktiež nebolo sporným, že žalobca v trestnom konaní splnomocnil na svoju obhajobu Advokátsku kanceláriu JUDr. Ladislav Magyerka s.r.o., Ernestova bašta 2, Nové Zámky a v súvislosti s jeho zastupovaním mu vznikli trovy titulom odmeny za poskytnutie právnych služieb; spornou zostala ich výška. Taktiež nebolo sporným, že žalobca podal písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa § 15 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona, na ktorú reagoval žalovaný listom zo dňa 07.01.2020 tak, že žalobcovi oznámil, že jeho nárok nebude uspokojený.

9.3.1 Súd dospel k záveru, že v konaní o náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci (v trestnom konaní) je vždy pasívne legitimovaná Slovenská republika bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý orgán koná v jej mene. Označenie správneho štátneho orgánu v žalobe, ktorý koná v rozsahu svojej pôsobnosti, nie je otázkou pasívnej legitimácie štátu v konaní, resp. s pasívnou legitimáciu štátu nesúvisí. Okresná prokuratúra Nové Zámky podala na žalobcu obžalobu na Okresný súd Nové Zámky, žalobca bol spod obžaloby oslobodený, žalobca písomne požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Orgánom konajúcim v mene štátu je podľa zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 <aspi://module='ASPI'&link='412/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Z. z. s účinnosťou od 01.01.2013 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní (§ 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Zákonom č. 412/2012 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='412/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> došlo k presnejšiemu vymedzeniu oprávnenia jednotlivých štátnych orgánov (z hľadiska prejednávanej veci, najmä z hľadiska Ministerstva spravodlivosti a Generálnej prokuratúry) konať za štát v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Účelom zákona č. 412/2012 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='412/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bolo podľa dôvodovej správy a výsledkov pripomienkového konania k návrhu zákona podľa poznatkov aplikačnej praxe precizovať príslušnosť orgánov verejnej moci v súvislosti so zodpovednosťou štátu za nezákonné rozhodnutie, pretože existovali prípady, kedy nebolo možné jednoznačne určiť zodpovedný orgán v trestnom konaní. Z obsahu zákona č. 412/2012 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='412/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> vyplýva, že nepochybne došlo k zvýrazneniu postavenia prokurátora v trestnom konaní s dôrazom na význam jeho rozhodnutia o podanej sťažnosti obvineného (poškodeného) proti uzneseniu o vznesení obvinenia a o podaní obžaloby príslušnému súdu z hľadiska určenia

štátneho orgánu oprávneného zastupovať štát v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Preto, aj keď nezákonným rozhodnutím je stále uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vydal príslušný policajt (§ 10 ods. 8 Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%252310'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), oprávnenie Ministerstva vnútra konať za štát v rámci konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zostala (z hľadiska prejednávanej veci) zachovaná len pre prípad, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu policajta a nepodal obžalobu; v opačnom prípade je potrebné dospieť k názoru, že Ministerstvo vnútra oprávnenie konať za štát nemá. Ak prokurátor podanú sťažnosť obvineného (poškodeného) proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietne a následne podá obžalobu príslušnému súdu, zakladá tým oprávnenie Generálnej prokuratúry konať za štát v následnom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Oprávnenie Generálnej prokuratúry konať za štát v takýchto prípadoch bolo dané aj podľa zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> účinnom do 31.12.2012, pričom zákonom č. 412/2012 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='412/2012 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> došlo len k „precizovaniu“ jej príslušnosti v súvislosti so zodpovednosťou štátu za nezákonné rozhodnutie. Právna úprava nezakotvuje ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ako kritérium na založenie oprávnenia Generálnej prokuratúry konať za štát v konaní o náhradu škody skutočnosť, že prokurátor nezákonné rozhodnutie vydal, ale že škodu spôsobil v trestnom konaní; k spôsobeniu škody v takomto prípade zo strany prokurátora nedochádza vydaním nezákonného rozhodnutia, ale tým, že ho nevyužívajúc svoju kompetenciu nezruší, trestné stíhanie obvineného nezastaví, nepostúpi vec, teda osvojí si závery nezákonného rozhodnutia a podá na základe nich obžalobu. Tieto kritériá považuje súd za natoľko jednoznačné, že nespôsobujú výkladové problémy. V tomto smere sa poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo 289/2014 zo dňa 14.10.2015 a 6Cdo 149/2011 z 26. 09. 2012. Výsledkom týchto úvah je záver, že v konaní žalovaná Slovenská republika je pasívne vecne legitimovaná v spore a oprávneným subjektom konať za ňu je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava.

9.3.2 Súd sa zaoberal aj otázkou aktívnej vecnej legitímácie a dospel k záveru, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, pretože v trestnom konaní mu vznikla škoda v dôsledku nezákonného rozhodnutia, čím sa súd bude bližšie zaoberať v ďalšej časti odôvodnenia.

9.4.1 Prvým predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup. Súd sa nestotožňuje s právnou argumentáciou žalovaného o tom, že neexistuje nezákonné rozhodnutie, na základe ktorého by žalovaný zodpovedal za škodu vzniknutú žalobcovi resp. neexistuje právny titul, právny základ pre ním uplatňovaný nárok. Zákon č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov upravuje zodpovednosť štátu za výsledok trestného konania a ktorý nárok vyplýva z dlhoročnej konštantnej judikatúry súdov Slovenskej republiky. Je preto nevyhnuté poukázať na to, že zodpovednosť štátu za škodu je koncipovaná ako objektívna, teda bez ohľadu na akékoľvek zavinenie. V tejto súvislosti preto platí, že ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby, treba hľadať nielen v ustanovení § 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%252346'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ale aj vo všeobecnej rovine, v princípoch materiálneho právneho štátu. Zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odčinená. Súdna prax dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, ako je tomu aj v prejednávanom prípade, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania je preto neskorší výsledok trestného konania (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 183/2009, sp. zn. 4MCdo 15/2009), preto akékoľvek polemizovanie zo strany žalovaného je irelevantné. K náprave počas trestného stíhania zo strany Okresnej prokuratúry Nové Zámky nedošlo, naopak voči žalobcovi bola podaná obžaloba, ktorým postupom bolo naďalej trestné stíhanie voči žalobcovi vedené. Zákon č. 514/2003 Z. z. <aspi://

module='ASPI'&link='514/2003 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zakladá objektivnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť či nesprávnosť rozhodnutia jeho orgánu z hľadiska či pri rozhodovaní porušil či neporušil právnu povinnosť a či škodu zavinil alebo nie, rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 194/2010). Napriek tomu, že žalovaný tvrdí, že prípravné konanie prebiehalo zákonne, uvedená skutočnosť sama osebe nevyklučuje objektivnu zodpovednosť štátu za vznik škody vzniknutej žalobcovi, ak z vykonaného dokazovania bezpochyby vyplynulo, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený právoplatným rozhodnutím súdu, čo je naplnené aj v tomto prípade. Z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu má ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia; takéto právo by nemal iba vtedy, ak by vznesenie obvinenia zavinil sám, bol oslobodený spod obžaloby len preto, že nie je za trestný čin trestne zodpovedný resp. že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 64/2008). V prejednávanom prípade je teda zrejmé, že k oslobodeniu spod obžaloby nedošlo z vyššie uvedených dôvodov, keď nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by si žalobca zavinil vznesenie obvinenia sám, prípadne že by bol spod obžaloby oslobodený len preto, že za trestný čin nie je trestne zodpovedný, prípadne že by mu bola udelená milosť, či by bol trestný čin amnestovaný. Ak napriek vyššie uvedenej konštantnej judikatúre žalovaný namietal a poukazoval na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 163/2013 je nutné mať za to, že predmetný nález v žiadnom prípade vyššie uvedené právne závery nespochybňuje a súčasne súd opakovane poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 320/2016-49 zo dňa 07.07.2016, ktorého právna veta je uvedená v bode 7. odôvodnenia tohto rozsudku. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné v čase, kedy došlo k jeho vydaniu, avšak rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania je nielen to, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila, ale rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti zákonnosti začatia vedenia trestného stíhania je neskorší výsledok tohto trestného stíhania - oslobodenie spod obžaloby. Prvý predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým je nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci, je splnený.

9.4.2 Preukázaný je aj druhý predpoklad a tým je existencia škody, ktorá žalobcovi vznikla v trestnom konaní. Škodou je ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného (žalobcu), je objektivne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Vykonaným dokazovaním, vrátane výsluchu žalobcu, oboznámením faktúr, potvrdenia o zrealizovaní transakcie, úhrady faktúry, vyúčtovania trov obhajoby a z pripojeného spisu tunajšieho súdu 2T/118/2017 bolo bezpečne preukázané, že žalobcovi vznikla škoda pozostávajúca z trov právneho zastúpenia obhajoby. Tento predpoklad v konečnom dôsledku nespochybňuje ani žalovaný, no na druhej strane spochybňuje jeho výšku.

9.4.3 Súd je presvedčený, že je splnený aj tretí predpoklad, ktorým je príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a škodou. Súd opakuje, že príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím je daná len vtedy, ak by škoda pri absencii nezákonného rozhodnutia nevznikla a teda musí ísť o priamu príčinu vzniku škody. Z vykonaného dokazovania súd vyhodnotil, že pokiaľ by žalobcovi nezákonným rozhodnutím v prípravnom trestnom konaní nebolo Okresným riaditeľstvom PZ Nové Zámky vznesené obvinenie, nebol by dôvod, aby sa žalobca v procesnom postavení obvineného dal zastúpiť obhajcom, v súvislosti s ktorého činnosťou v trestnom konaní vznikli trovy právneho zastúpenia podľa advokátskej tarify, teda vyhlášky číslo 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

9.4.4 Napokon splnený je aj štvrtý predpoklad a to, že škoda nebola spôsobená orgánom územnej samosprávy pri výkone samosprávy. Územnú samosprávu upravuje zákon č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a zákon č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov, ktoré vymedzujú za orgány územnej samosprávy obec a vyšší územný celok. Okresné riaditeľstvo PZ Nové Zámky tak evidentne nie je orgánom územnej samosprávy.

9.5 Možno tak uviesť, že základ uplatneného procesného nároku žalobcu je daný, v konaní je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, pasívna vecná legitímácia žalovaného a zároveň bola preukázaná existencia všetkých predpokladov nároku žalobcu na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci.

9.6 Rešpektujúc právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR 4 Cdo78/2013 zo dňa 24.10.2013 súd vyslovil samostatným výrokom, že o výške nároku a trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým súd rozhodne o celom uplatnenom procesnom nároku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.